

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/111/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010565
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3120010565.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému X. F., nar. XX.XX.XXXX v Y. nad G., bytom Y. nad G., ul. S. XXXX/XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 10. septembra 2020 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11.06.2020, sp. zn. 6Pp/102/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného X. F. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Odsúdený X. F. postupne vykonáva tresty odňatia slobody uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/104/2018 zo dňa 14.12.2018 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zákona vo výmere 1 (jeden) rok (tento trest odsúdený administratívne vykonal dňa 07.02.2020) a rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/13/2017 zo dňa 25.05.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/13/2017 zo dňa 02.04.2019 (neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov, oba so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na výkon ktorých nastúpil dňa 07.02.2019, pričom výkon posledného má predpokladane vykonať dňa 07.04.2021. Lehota na podanie návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie odo dňa 07.03.2020.

Dňa 28.04.2020 bola Okresnému súdu Trenčín doručená písomná žiadosť odsúdeného X. F. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.06.2020 po vypočutí odsúdeného rozhodol uznesením sp. zn. 6Pp/102/2020 tak, že podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona návrh X. F. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť odsúdený X. F., ktorú písomne odôvodnil s tým, že je názoru, že splnil všetky podmienky na podmiennečné prepustenie, pričom môže čestne vyhlásiť, že po prepustení bude viesť riadny život, nakoľko má svoju rodinu, ktorá ho očakáva a najmä jeho mama, ktorá má už 90 rokov.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. podmieňuje podmienené prepustenie splnením troch podmienok - vykonaním príslušnej časti uloženého trestu, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu a očakávaním, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život. Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. súd pri rozhodovaní prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd zhodnotiac komplexne všetky skutočnosti majúce význam z hľadiska splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, nakoľko aj podľa zistení krajského súdu u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods. 1 Tr. zák.

V posudzovanej veci síce odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie príslušnej časti uložených trestov. Avšak vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu a priemerné hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na účel trestu. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd v posudzovanom prípade týmito hľadiskami sa dôsledne riadil, prihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmienené prepustenie odsúdeného, t.j. či odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia odsúdeného X. F. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojim správaním preukázať snahu po náprave a polepšenie a zároveň toto správanie podriadiť účelu podmieneného prepustenia. Súčasne však z hodnotenia vyplýva aj záver, že odsúdený X. F. preukazuje iba čiastočne splnenie podmienok pre podmienené prepustenie, pričom resocializačná prognóza odsúdeného bolo vyhodnotená ako nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania a to s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti voči ktorej sa vyjadruje len čiastočne kriticky, ako aj dlhodobú nezamestnanosť, časté požívanie alkoholu a dysfunkčnú rodinu. Pritom krajský súd považuje za nutné tiež uviesť, že negatívny charakter má predovšetkým správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejme, že odsúdený X. F. bol doposiaľ 11-krát súdne trestaný, pričom v minulosti už bol aj vo výkone trestu odňatia slobody. Napriek uvedenému výkonu trestu odňatia slobody, sa následne ďalej dopúšťal trestnej činnosti, a to trestných činov zanedbania povinnej výživy, z čoho vyplýva, že v jeho prípade sa jedná o špeciálneho recidivistu. Je teda osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov uvedenej povahy, pričom z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak tieto nevyužil. Predchádzajúce odsúdenia teda u neho nesplnili zákonom predpokladaný účel, jeho správanie na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska je preto výrazne nepriaznivá. Povaha trestných činov spáchaných odsúdeným a z nich vyplývajúce okolnosti charakterizujúce odsúdeného ako osobu so sklonom k opakovanému páchaniu trestných činov odôvodňujú záver o existencii príliš vysokého rizika jeho recidívy a z neho vyplývajúci záver, že u odsúdeného, aj napriek priemernému, nie negatívne hodnoteniu jeho správania vo výkone trestu, nebol ešte dosiahnutý taký stupeň jeho nápravy, že by

sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli k opakovanému páchaniu trestných činov a preto nemožno dôvodne predpokladať, že povedie na slobode riadny život.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval za nutné krajský súd poukázať, pričom s podrobnejším odôvodnením odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného X. F. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť **n i e** je prípustná.